

Call 2007

OPROEP VOOR HET INDIENEN VAN ONDERZOEKSVORSTELLEN IN HET KADER VAN HET PROGRAMMA POLITIE EN WETENSCHAP

INHOUDSOPGAVE

I. HET PROGRAMMA POLITIE EN WETENSCHAP	1	2. INSCHRIJVINGSPROCEDURE	12
1. DOEL EN OPZET	1	a. Het opstellen van een onderzoeksvorstel	12
2. ONDERZOEK EN ONTWIKKELING; DE KENNISPRODUCTIEKETEN VAN POLITIE EN WETENSCHAP	2	b. Het indienen van een onderzoeksvorstel	12
3. THEMAGESTUURDE ONDERZOEKSPROGRAMMERING	3	c. Inschrijvingstermijn en adres	13
4. DRIE HOOFDLIJNEN VAN ONDERZOEK	3	3. SELECTIE- EN BEOORDELINGSPROCEDURE	14
5. DE RODE DRAAD IN DE KENNIS-ONTWIKKELING	4	4. AANBESTEDINGSPROCEDURE	14
6. DE FORMULERING EN AANBESTEDING VAN HET MEERJARIG ONDERZOEKSPROGRAMMA	5	III. NADERE INFORMATIE	15
II. DE 'CALL 2007'		1. WEBSITE	15
1. ONDERZOEKSTHEMA'S EN KENNISVRAGEN	7	2. BELANGRIJKE TELEFOONNUMMERS	15
		BIJLAGEN	
		A. BEGROTINGSFORMULIER	
		B. STANDAARD FORMULIER	

DEEL I. HET PROGRAMMA POLITIE EN WETENSCHAP

1. DOEL EN OPZET

Het Onderzoeksprogramma Politie en Wetenschap (P&W) wil een impuls geven aan de op- en uitbouw van 'politiekunde': praktijkgerichte kennis ter ondersteuning en ontwikkeling van het politievak. Zowel de politie zelf als haar

interactie met de maatschappelijke en bestuurlijke omgeving zijn onderwerp van onderzoek. Daarnaast wil P&W een bijdrage leveren aan het denken over de politie en de inrichting van de politiefunctie in een democratische rechtsstaat. De

door P&W verworven kennis en inzichten zullen dan ook zoveel mogelijk dienstbaar moeten zijn aan het denken over, de inrichting van en het handelen door de politie. Er zullen daarom hoge eisen gesteld worden aan zowel

de relevantie van onderzoeken als aan de overdracht van onderzoeksresultaten. Het uiteindelijke doel is dat nieuw ontwikkelde kennis haar weg vindt in politiepraktijk, -beleid en -opleiding.

2. DE KENNISPRODUCTIEKETEN VAN POLITIE EN WETENSCHAP

Om te kunnen bijdragen aan de doelstelling dient onderzoek van Politie en Wetenschap mede gericht te zijn op de politie als professie. Dat wil zeggen: kennis en inzichten helpen ontwikkelen en toepassen die een bijdrage leveren aan de kwaliteit van de politie. Dat vraagt om kritisch, toekomstgericht en innovatief onderzoek.

Teneinde de aansluiting tussen 'theorie' en 'praktijk' te bewerkstelligen moet het onderzoek van Politie en Wetenschap passen in de 'kennisproductieketen'. Deze kent een aantal schakels bestaande uit opeenvolgende stadia in het transformatieproces van fundamentele naar toegepaste kennis die bruikbaar is voor de praktijk.

Schema: de Kennisproductieketen van Politie en Wetenschap, brug tussen kennis en praktijk

-
- Stap 1. Het vroegtijdig in kaart brengen en verkennen van relevante maatschappelijke ontwikkelingen en mogelijke nieuwe inbreuken op orde en veiligheid als gevolg daarvan.
 - Stap 2. Het ontwerpen van nieuwe theoretische concepten over de inrichting van politiebestel, korpsen of politieke werkmethode en handelingswijzen.
 - Stap 3. Het ijken en vertalen van theoretische concepten in concrete (blauwdrukken voor nieuwe) organisatievormen, sturingsrelaties, werkmethode of handelingswijzen.
 - Stap 4. Daadwerkelijke toepassing van nieuwe organisatievormen, sturingsrelaties, werkmethode of handelingswijzen in de politiepraktijk, bijvoorbeeld door middel van een pilot.
 - Stap 5. Het toetsen en evalueren van opbrengsten van nieuwe organisatievormen, sturingsrelaties, werkmethode of handelingswijzen.
 - Stap 6. Het borgen van verworven kennis, inzichten en ervaringen en het bevorderen van kennisoverdracht naar politieopleidingen en andere korpsen.

Onderzoek hoeft derhalve niet noodzakelijkerwijs te starten bij het begin van de keten, noch deze helemaal te doorlopen. Nieuwe ontwikkelingen of inzichten zullen niet altijd doorvertaald of -ontwikkeld worden; bijvoorbeeld omdat ze in de praktijk niet blijken te werken.

Onderzoek kan, zoals gezegd, aanhaken bij elke schakel in de keten. Het fundament kan bijvoorbeeld bestaan uit de uitkomsten van recent afgesloten onderzoek.

Overigens zal bij de ontwikkeling en uitbouw van kennis en theorievorming niet alleen maar sprake zijn van deductie

van abstract naar concreet. In relatie tot de politiepraktijk zijn beide theorema geldig: 'niks is zo praktisch als een goede theorie' en 'niks is zo theoretisch als een goede praktijk'.

Succesvolle praktische toepassingen ('good practices') kunnen bijvoorbeeld aanleiding zijn voor nieuwe, inductieve theorievorming. Daarnaast kan ook sprake zijn van 'adductieve' kennis en theorievorming als beproefde concepten vanuit andere sectoren bruikbaar blijken voor de politie.

3. THEMAGESTUURDE ONDERZOEKSPROGRAMMERING

Het meerjarig onderzoek van Politie en Wetenschap moet ‘kennisproducten’ opleveren die de politie en haar ‘klanten’ niet onverschillig laten. Zij moeten het denken over en het handelen van de politie van een nieuwe impuls en tegelijk een solide kennisfundament voorzien. Het zal uiteindelijk ook een bijdrage moeten leveren aan het oplossen van een aantal vraagstukken waarvoor de politie zich gesteld ziet.

Mede met het oog hierop is het onderzoeksprogramma van Politie en Wetenschap in belangrijke mate *themagestuurd*. Dat wil zeggen opgebouwd rondom een aantal prioritaire onderzoeksthema’s en kennisvragen. Die worden in beginsel jaarlijks geactualiseerd, onder meer op basis van de uitkomsten van expertmeetings en consultatie van het politieveld.

Prioritaire onderzoeksthema’s en kennisvragen kunnen zowel theoretisch als praktisch gefundeerd zijn en betrekking hebben op alle aspecten en facetten van politie en politiewerk. Het streven is om deze thema’s zowel in de breedte als in de diepte nader uit te spitten, met gebruikmaking van verschillende soorten van onderzoek, vanuit meerdere invalshoeken en disciplines en met gebruikmaking van uiteenlopende methoden en technieken.

Het jaarlijks te actualiseren onderzoeksprogramma biedt daarnaast expliciet ruimte voor eigen inbreng van onderzoekers. Zij kunnen zelf andere thema’s en/of kennisvragen aandragen in voorstellen die ingediend worden.

4. DRIE HOOFDLIJNEN VAN ONDERZOEK

De jaarlijks te benoemen onderzoeksthema’s en kennisvragen van Politie en Wetenschap zijn gestructureerd rond drie hoofdlijnen:

A. Het verkennen van relevante maatschappelijke ontwikkelingen en hun mogelijke consequenties voor politie en politiewerk

Dit thema is gericht op het vroegtijdig onderkennen en verkennen van relevante maatschappelijke ontwikkelingen op uiteenlopende gebieden en het duiden en vertalen van de mogelijke betekenis ervan voor het denken over, de inrichting van en het handelen van de politie. Het kan daarbij gaan om toekomstgerichte verkenningen, bijvoorbeeld met behulp van scenariostudies, de systematische scanning van ontwikkelingen in de directe taakomgeving van de politie of om specifieke problemen of ontwikkelingen op sociaal-economisch, sociaal-geografisch, geopolitiek of technologisch gebied.

B. Het kritisch doorlichten van de bestaande politie- en veiligheidspraktijk, mede in het kader van een voortdurende zoektocht naar ‘good practices’

Het doorlichten van de bestaande politiepraktijk heeft een tweeledig doel. Enerzijds om systematisch organisatie, werk en werkwijzen van de politie in kaart te brengen, ook voor wat betreft de samenwerking met relevante partners. Anderzijds om de relatieve ‘kosten’ en ‘baten’ van verschillende politieke werkwijzen te beschrijven en te evalueren. Evalueren impliceert het bestaan van een normatief toetsingskader en kan de politie helpen bij haar voortdurende zoektocht naar ‘good practices’.

C. Het (door)ontwikkelen en valideren van veelbelovende concepten, in en in samenwerking met de (politie)praktijk

Het (door)ontwikkelen van veelbelovende concepten verloopt in principe langs de schakels van de kennisproductieketen. Dat kan gebeuren op uiteenlopende wijzen, afhankelijk ook van welke schakel uit de keten

het betreft. Veelvoorkomende vormen zijn pilotstudies en (quasi-)experimentele studies. Directe betrokkenheid van politiekorpsen, en eventueel zusterorganisaties of gemeenten, is daarbij essentieel. Uiteindelijk doel is de verdere ontwikkeling en wetenschappelijke toetsing en validering van veelbelovende theoretische of operationele concepten.

5. DE RODE DRAAD IN DE KENNISONTWIKKELING

Het onderzoekprogramma van Politie en Wetenschap wil bijdragen aan de op- en uitbouw van een 'body of knowledge' waarvan het geheel meer is dan de som van afzonderlijke onderzoeksrapporten en bevindingen. Meerjarig themagestueerd onderzoek genereert een kennis-flow als onderlegger voor voortdurende toekomstgerichte bezinning en vernieuwing. In dat perspectief is een aantal vraagstukken benoemd dat de kern raakt van het functioneren van de politie en waaraan de kennisontwikkeling van P&W dienstbaar wil zijn. In die zin vormen zij een soort van rode draad in de onderzoeksprogrammering.

Het zijn:

- **Legitimiteit:** om haar legitimiteitspositie te behouden moet de politie haar meerwaarde 'bewijzen' en met overtuiging communiceren naar haar 'klanten': burger, politiek en gezagsdragers. De kernvraag is: doet de politie het goede, stelt ze de juiste doelen en prioriteiten, en doet zij dat goed, op een manier die aansluit bij maatschappelijke overtuigingen en verwachtingen en met aantoonbaar behaalde resultaten en concrete opbrengsten. Die vraag geloofwaardig beantwoorden vereist transparantie in inspanningen, doelen en prioriteiten en resultaatverantwoording.
- **Invulling nieuwe concepten:** zowel vanuit de politie zelf als vanuit andere geledingen in de samenleving, bijvoorbeeld politiewetenschap of politiek, worden met enige regelmaat vernieuwende concepten aangereikt die – meer of minder fundamenteel – een andere manier van organiseren, inrichten of werken van de politie behelzen. Het zijn vaak veelomvattende concepten die een hoge wervingskracht paren aan complexe en verstrekkende invoeringsscenario's. Voorbeelden zijn: gebiedsgebonden politiezorg, informatiegestuurde politie, pro-actieve opsporing, nodale oriëntatie en 'tegenhouden'. Willen zij echt renderen dan behoeven ze nadere conceptualisering en operationalisering als opmaat voor kansrijke implementatie.
- **Kerntaken en -bevoegdheden:** het feit dat haar taken en bevoegdheden wettelijk zijn vastgelegd, neemt niet weg dat de politie gehouden is om haar taakinfilling voortdurend te toetsen en ijken aan nieuwe maatschappelijke ontwikkelingen en veranderende inzichten in samenhang daarmee. Een politie die zich onvoldoende sensitief en responsief betoont, verliest aan maatschappelijk draagvlak en vertrouwen. De realiteit van snelle en ingrijpende maatschappelijke, technologische en geopolitieke ontwikkelingen en veranderingen maakt het ontwerpen en operationaliseren van nieuwe, integrale en normatief geformuleerde blauwdrukken voor de taakstelling en inrichting van de politie tot een hachelijke onderneming. Het vraagt van politie, politiek en gezagsdragers veeleer een voortdurende bezinning op de wijze hoe de politie invulling geeft aan haar (kern)taken en bevoegdheden en met welke accenten en prioriteiten.

- **Kennis- en informatiepositie:** de politie zal in toenemende mate worden aangesproken op haar vermogen om haar werkomgeving systematisch te scannen op mogelijke orde- en veiligheidsinbreuken. Daarmee wordt een degelijk fundament gelegd voor zowel een goede kennis en informatiepositie als voor heldere probleemanalyse en prioriteitstellingen. Dat stelt hoge eisen aan de informatiehuishouding en de capaciteit en expertise die nodig is voor dataverwerking en analyse.
- **Prioriteitstelling:** stapelende, verschuivende en veranderende aanspraken en verwachtingen van burgers, politiek en gezag zorgen, in samenhang met een veranderend en complexer werkaanbod, voor structurele overvraging van de politie. Het maakt de inzet van politiemensen en -middelen steeds meer een vraagstuk van verdeling van schaarste. Dat legt grote druk op prioriteitstelling als middel voor niet alleen de sturing van het werkaanbod van de politie, maar ook naar de politie. Prioriteitstelling vraagt enerzijds om heldere en eenduidige keuzes door het bevoegde gezag. Anderzijds moeten die keuzes geloofwaardig onderbouwd worden, bij voorkeur op basis van een goed en actueel inzicht in sociaal-maatschappelijke veiligheids- en overlastproblemen die de aandacht van bestuur en politie vragen (zie ook hiervoor). Heldere en onderbouwde prioriteitstelling kan tevens helpen bij het benoemen en bewaken van de rol en inbreng van de politie in de aanpak van veiligheidsvraagstukken. Gewaakt moet worden voor een beeld van de politie als ‘alleen-eigenaar’ (zie ook hierna).
- **Netwerken en regiefunctie:** op haar gehele werkterrein wordt de politie in toenemende mate aangesproken op het vermogen om structureel en systematisch samen te werken met relevante partners, in ketens, netwerken of bijzondere vormen van Public Private Partnerships (PPS). Daarbij moeten steeds weer opnieuw oplossingen gevonden worden voor lastige vraagstukken als regievoering, informatie-uitwisseling en resultaatverantwoording.
- **Good practices:** de politie heeft, zoals elke professionele organisatie, veel te winnen bij het voortdurend zoeken, valideren en borgen van goede, ‘intelligente’ werkwijzen. Daarbij is zaak de goede verbinding te leggen tussen enerzijds ervaringsleren via ‘trial and error’ in de praktijk en de toetsing en theoretische onderbouwing, vooraf of achteraf, vanuit relevante wetenschappelijke disciplines.

6. DE FORMULERING EN AANBESTEDING VAN HET MEERJARIG ONDERZOEKSPROGRAMMA

De kern van het Onderzoeksprogramma Politie en Wetenschap bestaat uit een meerjarig onderzoeksprogramma dat jaarlijks wordt geactualiseerd. De actualisering komt tot stand langs drie wegen:

Publieke aanbesteding via jaarlijkse Call van nieuw onderzoek

Jaarlijks wordt tegen de zomer een openbare oproep gepubliceerd. Daarin worden kennis- en onderzoeksinstellingen uitgenodigd om onderzoeksvoorstellen in te dienen.

De Call is opgebouwd rond een aantal nieuwe onderzoeksthema's en bijbehorende kennisvragen. Daarnaast wordt expliciet ruimte geboden voor niet-themagebonden onderzoeksvoorstellen in de vorm van het zgn. ‘vrije onderzoeksthema’. Het kan daarbij gaan om onderzoek dat zeer innovatief van aard is, of dat aansluit bij belangwekkende nieuwe maatschappelijke ontwikkelingen.

De inschrijving is gebonden aan een aantal procedures met betrekking tot onder meer het opstellen en indienen van voorstellen. Ingediende voorstellen en aanvragen worden onderworpen aan een selectie- en beoordelingsprocedure onder supervisie van de Programmacommissie Politie en Wetenschap (PCPW).

De PCPW toetst en beoordeelt voorstellen en aanvragen en stelt op basis daarvan een voordracht op voor het jaarlijkse onderzoeksprogramma. Dat wordt begin november van elk jaar ter vaststelling voorgelegd aan het College van Bestuur (CvB) van de Politieacademie.

Als het onderzoeksprogramma door het CvB is vastgesteld, en dat zal in de regel uiterlijk per 31 december gebeuren, dan kan in het daaropvolgende jaar met de formele aanbesteding en uitvoering van (nieuwe) onderzoeksprojecten worden begonnen. Dan zullen ook door de PCPW uitgeselecteerde en voorgedragen aanvragen voor beurzen en stipendia formeel worden gehonoreerd.

Voor nadere informatie daaromtrent wordt korthedshalve verwezen naar de website van Politie en Wetenschap (www.politieenwetenschap.nl).

Tussentijdse aanbesteding van follow-up onderzoek

Het meerjarig onderzoeksprogramma van Politie en Wetenschap genereert uiteraard in toenemende mate nieuwe vragen en hypothesen voor vervolgonderzoek. Daarmee wordt voortgebouwd op resultaten en inzichten van lopend of afgesloten onderzoek. Het voortbouwen kan bijvoorbeeld bestaan uit nadere verdieping van een reeds behandeld probleem. Maar het kan ook gaan om de doorontwikkeling van veelbelovende concepten, in lijn met de kennisproductieketen.

Dit soort follow-up onderzoek zal veelal tussentijds worden aanbesteed, in principe via de weg van een gesloten, concurrerend offertetraject waarvoor twee of drie instellingen worden uitgenodigd. In uitzonderingsgevallen kan ook gekozen worden voor directe toewijzing, bijvoorbeeld aan de instelling die voorgaand onderzoek heeft verricht en daarbij bijzondere expertise heeft opgebouwd.

In aanmerking voor follow-up onderzoeksopdrachten komen in eerste instantie onderzoeksinstellingen die – tot tevredenheid – onderzoek hebben verricht of nog verrichten in opdracht van Politie en Wetenschap.

Jaarlijks zal ongeveer 40% van het netto beschikbare onderzoeksbudget voor dit doel worden gereserveerd.

Voor het indienen, opstellen en beoordelen van tussentijdse onderzoeksvoorstellen gelden dezelfde regels en procedures als voor voorstellen die zijn ingediend in het kader van de jaarlijkse Call.

Tussentijdse aanbesteding van kortlopende verkenningen of pre-adviezen

Periodiek kunnen zich nieuwe ontwikkelingen aandienen die mogelijk relevant zijn voor politie en politiewerk en die wellicht daarom een plaats zouden moeten krijgen als nieuw thema in het meerjarig onderzoeksprogramma van P&W. Zij kunnen onderwerp zijn van een onderzoeksvraag die zich leent voor een quick scan of voor een pre-advies van een expert(groep). In alle gevallen gaat het om kortlopende activiteiten die in principe binnen een paar maanden moeten zijn afgrond.

Aanbesteding gebeurt via directe toewijzing.

Jaarlijks zal ongeveer 10% van het netto beschikbare onderzoeksbudget hiervoor worden gereserveerd.

DEEL II. ONDERZOEKSTHEMA'S EN KENNISVRAGEN

1. ONDERZOEKSTHEMA'S EN KENNISVRAGEN

Als *hoofdthema* wordt voorgesteld:

Van kerntaken naar kernactiviteiten: positionering, afbakening en invulling in de praktijk van rollen, inspanningen en verantwoordelijkheden.

Toelichting

Al jaren groeit het inzicht dat voor een effectieve aanpak van veiligheidsvraagstukken de actieve inbreng en betrokkenheid is gevraagd van vele 'partners in veiligheid'. De zorg voor de veiligheid is al lang niet meer het exclusieve domein van de politie, ook al vervult deze van oudsher een spilfunctie. Debet daaraan zijn behalve de unieke set van bevoegdheden die tot de kerncompetenties van de politie gerekend mogen worden, haar 24-uursaanwezigheid en beschikbaarheid, haar kennis- en informatiepositie en niet te vergeten haar 'actiegerichtheid'. Dat verleidde de politie er in het verleden nog wel eens toe een voortrekkersrol te vervullen bij samenwerking van onderop, zelfs als dat het risico van versnippering en een zekere branchevervaging met zich mee bracht. Vandaag de dag is ook voor de politie helder dat zij, vooral ook met het oog op een effectieve uitvoering van haar eigen taken, haar rol en inbreng beter moet definiëren en bewaken. Dat kan evenwel alleen door daarbij ook de rol en inbreng van anderen in ogenschouw te nemen, wat op zichzelf al weer om afstemming en gezamenlijke besluitvorming vraagt. Die 'anderen' zijn aan de ene kant 'de burger' in al zijn gedaanten en hoedanigheden, en aan de andere kant de vele institutionele samenwerkingspartners in lokale netwerken en bestuurlijke en strafrechtelijke ketens.

Het is een klassiek leerstuk dat de politie voor haar effectiviteit en legitimiteit is aangewezen op actieve betrokkenheid van burgers. Toch bestaat een breed gedragen gevoel dat de betrokkenheid van burgers achterblijft bij wat

mogelijk en wenselijk is. Dat verklaart mede de populariteit van uiteenlopende initiatieven die onder allerlei noemers (sociaal kapitaal, sociale cohesie, extra ogen en oren, 'junior partners') ongeveer hetzelfde beogen: burgers actiever te betrekken en te committeren bij het werk van de politie. Initiatieven op dit gebied variëren van het bevorderen van vormen van burgerschap en 'civiele courage' tot het actief betrekken van burgers bij lopende grootschalige opsporingsonderzoeken. Bij veel van die initiatieven of projecten is de vraag of en hoe aan opbrengstmetingen wordt gedaan en of die logisch zijn verbonden met onderbouwde opbrengstverwachtingen.

In toenemende mate wordt lokaal en bovenlokaal geïnvesteerd in verbeterde institutionele en professionele samenwerking tussen de politie en haar partners in netwerken en ketens. Ook hierbij is de vraag wat die sterk groeiende samenwerkingspraktijk oplevert. Verwacht mag worden dat mede onder invloed van de gevoerde kerntakendiscussie bij de politie, het samenwerkingslandschap in het veiligheidsdomein sterk is veranderd. Dat roept vragen op naar de aard, mate en gevolgen van die veranderende samenwerkingspraktijk. Zowel in termen van institutionele betrokkenheid, regievoering en sturing als van resultaten en resultaatverantwoording. Waarbij uiteindelijk een verbeterde veiligheidssituatie de beoogde 'outcome' is. De vraag is óf die wordt gerealiseerd, ten aanzien van welke veiligheidsproblemen en onder welke condities.

ONDERZOEKSTHEMA'S

A. TOEZICHT EN OVERLAST

Omgaan met overlast, overlastgevers en overlastmeldingen; rol en taak van de politie hierbij, in samenhang met andere vormen van toezicht: geüniformeerd, privaat, burger

Onderzoekdoelen en vragen

1. Inventarisatie aard, omvang, ontwikkeling en gevolgen van overlast, met name in de woonomgeving.
2. Evaluatie van discussies over en definities van – de aard van het – probleem en probleemeigenaar; wie voelt zich al dan niet 'probleemeigenaar', wie wordt er, door slachtoffers, op aangesproken;

- wie is er het best geëquipeerd voor wat voor soort aanpak?
3. Doorlichting bestaande toezicht- en handhavingpraktijk; welke vormen, arrangementen, strategieën; welke kosten en baten?
 4. Ontwikkeling en validering van alternatieve concepten van preventie en interventie, al dan niet in quasi-experimentele setting.

Bijzonderheden

Onderzoek moet mede aansluiten bij c.q. voortbouwen op uitkomsten P&W verkenning: *De kerntakendiscussie*. Onderzoeksvragen bevatten zowel empirische als normatieve componenten. Speciale belangstelling gaat uit naar de rol van burgers, zowel in hun rol van slachtoffer/klager als die van dader, getuige of melder dan wel (potentieel) bemiddelaar.

B. NOODHULP EN MELDKAMERS

Functioneren van meldkamers in het kader van de operationele sturing en prioritering van politie inzet, mede in samenhang met 'Call-centra' en 'servicedesks'

Onderzoekdoelen en vragen

1. Een vergelijkende inhoudsanalyse van aantal en soort van meldingen, (assistentie)aanvragen en daaropvolgende politie-inzet.
2. Een beschrijving en analyse van beoordelings- en besluitvormingsprocessen en -procedures die aan de orde zijn, alsmede van het belang en de kwaliteit daarvan.

3. Een beschrijving en evaluatie van afstemmings- en doorverwijzingvragen en problemen, zowel intern als extern.

Bijzonderheden

Meldkamers vormen een cruciale schakel tussen buiten- en binnenwereld en vormen tevens de start van het interne

inputverwerkings- en productieproces in korpsen. Daarbij zijn elementaire afwegingen in het geding in termen van prioriteitstelling en aansturing van de noodhulp. Dat stelt weer hoge eisen aan de kwaliteit van het functioneren van het personeel. Dat element belichten behoort nadrukkelijk tot de doelstelling van het onderzoek.

C. OPSPORING EN BURGERPARTICIPATIE

Mogelijke rol en inbreng van burgers in de opsporing: als toevallige getuige, systematische 'ogen en oren' en 'meedenker'

Onderzoekdoelen en vragen

1. Beschrijving en analyse van veranderende maatschappelijke opvattingen over de rol van burgers in de opsporing; opvattingen en ideeën in de internationale politie- en rechtsliteratuur; wat wordt ermee beoogd, wat zijn mogelijkheden, wat (principiële) bezwaren en grenzen.
2. Evaluatie van ervaringen met

- concrete toepassingen en toepassingsvormen die in praktijk zijn gebracht, in binnen- en buitenland; zijn die geëvalueerd, hoe en met welke resultaten?
3. Ontwikkeling en validering van veelbelovende toepassingsvormen en gebieden; wat zijn de randvoorwaarden voor succesvolle implementatie, wat mogelijke opbrengsten.

Bijzonderheden

In het verleden zijn, in binnen- en buitenland, vele initiatieven genomen en uitgetoetst om burgers actief bij de opsporing te betrekken. Niet allemaal zijn ze (even) goed gedocumenteerd, laat staan geëvalueerd. Niettemin kan een historisch overzicht een verhelderend licht werpen op wat mogelijk cyclische bewegingen zijn.

D. DE POLITIE IN NETWERKEN EN KETENS

De politie als samenwerkingspartner in netwerken en ketens; beelden, ervaringen, afbakening en sturing in de praktijk

Onderzoeksvragen

1. Beschrijving van het verander(en)de landschap; welke belangrijke ontwikkelingen en veranderingen hebben zich de laatste jaren voltrokken, onder druk waarvan, op welke terreinen en met betrekking tot welke actoren, en met welke gevolgen voor de rol en inbreng van de politie.
2. Evaluatie van ervaringen en waarden: hoe worden de huidige samenwerking en de ontwikkeling die is doorgemaakt, ervaren en gewaardeerd, met name wat betreft de rol en inbreng van de politie zowel bij de discussie en besluitvorming als de uitvoering

- van nieuwe samenwerkingsvormen en verhoudingen.
3. Inventarisatie en evaluatie van 'opbrengsten': in hoeverre zijn (nieuwe) samenwerkingsvormen op hun opbrengsten geëvalueerd, hoe zijn opbrengsten gedefinieerd en gemeten, met welke resultaten?
 4. 'Lessons learned': welke lessen zijn mede uit het voorgaande te trekken over 'inter agency'-samenwerking en de meerwaarde in dat verband van concepten als netwerk- en ketensamenwerking.

Bijzonderheden

Onderzoek richt zich op de bestaande samenwerkingspraktijk, zowel vanuit

het perspectief van de politie als van relevante samenwerkingspartners. De evaluatie van samenwerkingsvormen en hun opbrengsten dient ook betrekking te hebben op het soort en de kwaliteit van eventueel evaluatieonderzoek. Opbrengsten kunnen worden onderscheiden in interne, meer proces- en productiegerichte indicatoren en maatstaven, en externe. Externe opbrengsten kunnen zowel op gezamenlijke output en outcomes ('ketenopbrengst') betrekking hebben, als gerelateerd zijn aan de inspanningen en programma's van afzonderlijke actoren.

E. VERVAGENDE GRENZEN BINNEN EN TUSSEN TAAKDOMEINEN

Vervagende grenzen tussen toezicht, handhaving en opsporing als bijproduct van geïntensiverde samenwerking, met name op het gebied van verkeer en milieu

Onderzoeksvragen

1. Inventarisatie van samenwerkingsvormen en arrangementen op het gebied van toezicht en handhaving; wie zijn de actoren, hoe is de rolverdeling, wie voert regie, welke informatie en 'intelligence' wordt uitgewisseld?
2. Evaluatie van de gevolgen van die samenwerking voor enerzijds de aard en mate van toezichts- en/of handhavingsdruk en een verbeterde informatie- en intelligence-positie van de betrokken actoren

- en anderzijds, mede als gevolg daarvan, een mogelijk verbeterde (gezamenlijke) effectiviteit.
3. Evalueren en normeren van mogelijkheden die verbeterde samenwerking en/of informatiepositie biedt voor nieuwe, effectieve(re) vormen van toezicht of handhaving en mogelijk ook opsporingsdoeleinden.

Bijzonderheden

Domeinen van toezicht en handhaving die in aanmerking komen, zijn met

name verkeer (zowel stromen als aders) en milieu. Onderzoek moet mede voortbouwen op inzichten uit de P&W Verkenning naar *De nodale oriëntatie van de Nederlandse politie*. Centraal bij de normeringsvraag staat de afweging in hoeverre betere samenwerking mogelijkheden creëert voor opsporing en hoe die zich verhouden met zaken als bescherming van de privacy en rechtsbeginselen, die de strafrechterlijke opsporing reguleren en begrenzen.

F. MOBIELE TECHNOLOGIE EN HET WERK VAN DE POLITIE

De mogelijkheden en wenselijkheid van het gebruik van foto's en filmopnamen met gebruikmaking van mobiele camera's door en van burgers voor politiedoeleinden

Onderzoeksvragen

1. Welk gebruik van mobiele technologie voor politiedoeleinden is mogelijk?
2. Welk gebruik van mobiele technologie voor politiedoeleinden is wenselijk; wat zijn mogelijke bezwaren en beperkingen die hiermee verbonden zijn, van welke aard zijn ze en hoe zwaar moeten ze wegen?
3. Welke mogelijkheden zijn er om denkbare en gewenste toepassingen te realiseren, bevorderen, reguleren of instrumenteren?

Bijzonderheden

Steeds meer mobiele telefoons zijn geschikt en worden ook gebruikt voor het maken van foto's en filmopnamen. Het valt nog nauwelijks te overzien welke en hoever reikende consequenties dat zal hebben, op allerlei terrein en in positieve en negatieve zin. Een van die terreinen betreft het politiewerk in tal van facetten: toezicht, noodhulp en opsporing. Al die camera's vormen in potentie extra ogen en oren van de politie, die voor vele doeleinden bruikbaar zijn. Denkbaar is dat foto- en filmmateriaal wordt gemaakt ter ondersteuning van verzoeken om

noodhulp, toezicht en interventie, ofwel van een 'plaats delict' tijdens of direct nadat een delict heeft plaatsgevonden en van mogelijke verdachten in samenhang daarmee. Tegelijk is ook duidelijk dat aan dergelijke toepassingen bezwaren en risico's verbonden zijn, onder meer waar het gaat om de privacy. Ook die zijn nog nauwelijks systematisch in kaart gebracht. Onderzoek heeft een inventariserend en toekomstgericht karakter. Voor zover gebruik gemaakt kan worden van ervaringen en toepassingen in binnen- en buitenland, verdient het de voorkeur deze mee te nemen in het onderzoek.

G. DISCRETIONAIRE BEVOEGDHEID EN DE GEVOLGEN VAN PRESTATIESTURING

De hantering van de discretionaire bevoegdheid in de operationele politiepraktijk en de invloed daarop van prestatiesturing

Toelichting

De politie heeft voor een effectieve taakinfilling een zekere mate van discretionaire bevoegdheid, d.w.z. ruimte voor eigen afwegingen en beslissingen. In de Nederlandse context en traditie behelst dat, anders dan bijvoorbeeld in Duitsland, ook de keuze om zaken, om het even of het om misdrijven, overtredingen of orde verstoringen gaat, wel of niet, of bij voorrang, aan te pakken. Die ruimte zit ook versleuteld in de decentrale organisatie van de politie. P&W-onderzoeken naar de sturingspraktijk in de regiokorpsen toont aan dat daadwerkelijke keuzes voor prioriteiten en ook posterioriteiten in de taakuitvoering de facto worden neergelegd op het bord van uitvoerenden en hun directleidinggevend. Mede daarom wordt van oudsher groot belang gehecht aan het 'morele kompas' van agenten: de juiste instelling, met name ook ethisch, om de juiste keuzes te (kunnen) maken waarbij maatschappelijke betrokkenheid

wordt verbonden met eisen van rechtstatelijkheid, integriteit en professionaliteit. Deze ruime discretionaire beslissingsruimte, die nauw verbonden is met professionele autonomie, staat onder druk onder invloed van de hiervoor geschetste ontwikkelingen in de sturing en verantwoording van politie en politiewerk en ook de oriëntatie op kerntaken die de politie noopt tot meer terughoudendheid voor wat betreft haar rol en inbreng in (lokale) samenwerkingsverbanden. Dat roept de vraag op welke gevolgen dat heeft voor het politieoptreden op straat, de keuzes en afwegingen die daarbij wel of niet (meer) worden gemaakt, en de beoordeling en waardering daarvan in termen van professionaliteit en professionele betrokkenheid en motivatie.

Onderzoeksvragen

1. Welke gevolgen heeft de centralisering in de sturing en de oriëntatie op kerntaken (gehad) op de handelingsruimte van

politie mensen op straat; welke keuzes en afwegingen worden wel of niet (meer) gemaakt, ten aanzien van welke aspecten of domeinen van de taakuitvoering?

2. Hoe ervaren agenten, werkzaam in verschillende domeinen of functies, de sturing van bovenaf in handelingsruimte, in hoeverre ontlenen ze daaraan positief of negatief houvast?
3. Welk systeem van verantwoording past bij zowel een beperkte als ruimere invulling van de handelingsruimte van agenten op straat en welke beoordelings- en opbrengstcriteria zijn daarbij bruikbaar en voorhanden?

Bijzonderheden

Onderzoek moet voortbouwen op inzichten en uitkomsten van P&W-publicaties over de kerntakendiscussie in de praktijk en het drieluik over de gevolgen van prestatiesturing. Onderzoek kan een normatieve insteek combineren met een empirische.

2. INSCHRIJVINGSPROCEDURE

a. Het opstellen van een onderzoeksvoorstel

Inhoud van een voorstel

Voorstellen voor onderzoeksprojecten dienen achtereenvolgens informatie te bevatten over:

- titel van het project
- doel en vraagstelling van het project
- praktijkrelevantie van het onderzoek en te verwachten resultaten
- te gebruiken methoden en (analyse)technieken
- organisatie en uitvoering
- fasering, doorlooptijd en budgettering (met gebruikmaking van format 1)
- relevante werkervaring en kwalificaties van de belangrijkste uitvoerders van het onderzoek, alsmede een kort c.v. van de onderzoeksinstelling die het onderzoek uitvoert dan wel superviseert
- indien van toepassing: welk consortium van collega-instituten het onderzoek uitvoert, welke institutie welk deel van het onderzoek uitvoert en wie eindverantwoordelijk is voor het onderzoek.

Aanvragen voor co-financiering van projecten dienen daarenboven informatie te bevatten over:

- aandeel in totaal kosten waarvoor financiering wordt aangevraagd
- redegeving over waarom van co-financiering; b.v. voorwaardelijke opdrachtverlening of financiering andere opdrachtgevers, uitbreiding of aanpassing van onderzoeksopzet of -vraagstelling
- namen en adressen van andere opdrachtgevers alsmede hun aandeel in de kosten
- indien van toepassing: nadere omschrijving van wijziging of aanpassing onderzoek(sopzet) onder conditie van co-financiering
- indien van toepassing: bijzondere eisen of (publicatie)voorwaarden gesteld door andere (initiële) opdrachtgever(s).

Voor het aanvragen voor beurzen en stipendia gelden aparte regels.

Format(s) en structuur van het voorstel

Voor het opstellen van een voorstel is een tweetal standaardformulieren (formats) beschikbaar:

- a. het begrotingsformulier: een voorgestructureerde weergave van de fasering van het onderzoek (in opeenvolgende stappen) in samenhang met doorlooptijd, budgettering en (eind- en tussen-)producten; dit formulier dient verplicht als bijlage aan het voorstel te worden toegevoegd;
- b. het algemene voorbeeld-formulier: een format waarop de voor een voorstel benodigde informatie kan worden ingevuld; het gebruik is facultatief: in principe staat het indieners vrij om hun voorstel in een eigen opmaak vorm te geven, mits alle gevraagde informatie wordt gegeven.

Zowel het algemene voorbeeldformulier als het verplichte begrotingsformulier zijn los bijgevoegd bij deze Call (Bijlage A en B).

De formats kunnen langs elektronische weg zowel worden gedownload als ingevuld en verzonden; indieners worden daartoe verwezen naar de Website: www.politiewetenschap.nl.

b. Het indienen van een onderzoeksvoorstel

Inschrijvingsprocedure

De inschrijving behelst het indienen binnen de daarvoor gestelde termijn (zie hierna) van een voorstel voor (co-financiering van) een onderzoeksproject, conform de vorm- en inhoudseisen zoals hiervoor beschreven.

Net als het afgelopen jaar geldt een maximum voor het aantal in te dienen onderzoeksvorstellen. Per onderzoeksinstelling mogen maximaal 3 voorstellen worden ingediend. Op deze regel is een uitzondering: voor zover er voorstellen bij zijn die voorzien in een - internationaal - samenwerkingsverband met een of meer andere onderzoeksinstellingen, geldt een maximum van 4 voorstellen.

Voorstellen dienen zowel langs elektronische weg, per e-mail, als in vijfvoud per post te worden aangeleverd.

c. Inschrijvingstermijn en adres

De inschrijving van de Call 2007 sluit op **maandag 20 augustus om 15.00 uur**. Dat wil zeggen dat voorstellen uiterlijk op dat tijdstip per post (of zelf gebracht) en per e-mail moeten zijn aangeleverd bij het Programmabureau Politie en Wetenschap.

Voorstellen dienen te worden ingestuurd naar of afgeleverd op onderstaande adressen:

Per e-mail: proposal@ppenw.nl

Per post: Onderzoeksprogramma Politie en Wetenschap
Politieacademie
t.a.v. het Programmabureau
Postbus 1201
7301 BL Apeldoorn

Per koerier: Onderzoeksprogramma Politie en Wetenschap
Politieacademie
t.a.v. het Programmabureau
De Kleiberg 15
7312 SN Apeldoorn

In de linkerbenedenhoek op enveloppen moet worden vermeld: **Call 2007**.

Aanvragen voor beurzen en stipendia

Het Programma Politie en Wetenschap stelt jaarlijks een beperkt budget beschikbaar voor het toekennen van beurzen en stipendia. Deze zijn bedoeld om de affiniteit met onderzoek en het gebruik van onderzoeksresultaten in de politiepraktijk of opleiding te stimuleren.

In aanmerking komen zowel individuele als korpsbrede initiatieven of (onderzoeks)trajecten. Het kan daarbij gaan om het uitvoeren van kleinschalig onderzoek, het testen van veelbelovende of innovatieve toepassingen dan wel een binnen- of buitenlandse stage van wetenschappelijk talent.

Voor wat betreft de hoogte van bijdragen moet gedacht worden aan (maximaal) € 9.000,- - € 12.000,-.

Voor de toekenning van beurzen en stipendia wordt een ad hoc procedure gevolgd. Dat wil zeggen dat in principe elke aanvraag afzonderlijk wordt beoordeeld op het moment van binnenkomst.

Aanvragen moeten ten minste voldoen aan de gebruikelijke criteria voor opstellen en indienen van onderzoeksvoorstellen, dat wil zeggen dat helder worden omschreven:

- doel en opzet van het project waarvoor een beurs of stipendium wordt aangevraagd (studie, onderzoek, stage e.d.);
- te ondernemen activiteiten en daarmee gemoeide kosten of uitgaven;
- eventuele externe begeleiding of supervisie;
- te verwachten opbrengsten of producten (reis- of stageverslag, proefschrift e.d.);
- het te volgen tijdspad.

Aanvragers van beurzen of stipendia ontvangen uiterlijk zes weken na ontvangstbevestiging van hun aanvraag bericht of deze wordt gehonoreerd.

De Programmacommissie Politie en Wetenschap behoudt zich het recht om de toekenning van een beurs of stipendium aan nadere eisen en voorwaarden te verbinden. Waar en wanneer van toepassing zal dit uiteraard tijdig met de aanvrager worden afgestemd.

3. SELECTIE- EN BEOORDELINGSPROCEDURE

De procedure

Alleen voorstellen die voldoen aan de hiervoor geformuleerde toelatingscriteria met betrekking tot het opstellen en indienen van voorstellen, worden **ontvankelijk** verklaard. Ontvankelijke voorstellen worden vervolgens onderworpen aan een selectie- en beoordelingsprocedure onder supervisie van de Programmacommissie (PCPW).

Ontvankelijke voorstellen worden getoetst aan de hieronder vermelde criteria. Afhankelijk van de uitkomst van de toetsing en beoordeling zal een rangorde worden gemaakt, welke in principe bepalend is bij de uiteindelijke voordracht aan het College van Bestuur van de Politieacademie.

De beoordelingsprocedure kan inhouden dat indieners wordt gevraagd hun voorstel mondeling te komen toelichten.

Daarnaast kunnen indieners van voorstellen desgevraagd nadere

toelichting ontvangen, bij voorkeur telefonisch, omtrent de doel en vraagstelling van specifieke onderzoeksthema's. Zij gelieven hiervoor gebruik te maken van de in deze Call vermelde telefoonnummers (zie III.2).

Beoordelingscriteria

De PCPW toetst en beoordeelt voorstellen op onder meer:

- wetenschappelijke kwaliteit
- praktijkrelevantie
- helderheid van probleem- en vraagstelling en te onderscheiden onderzoekstappen
- aansluiting tussen doel- en vraagstelling en te hanteren methoden en technieken
- doorlooptijd en kosten in relatie tot verwachte opbrengsten en resultaten.

Het streven is om per thema ten minste één voorstel te kiezen. Hoeveel

voorstellen, zowel per thema als in totaal, zullen worden gekozen, hangt deels af van het aantal en de kwaliteit van de voorstellen, maar deels ook van het beschikbare budget en of in relatie tot specifieke thema's sprake is van concurrerende voorstellen. In het laatste geval zal in principe het beste voorstel worden uitgekozen.

Beoordelingstermijn

Indieners van voorstellen ontvangen uiterlijk 14 september 2007 bericht of hun voorstel ontvankelijk is verklaard en in de beoordelingsprocedure wordt meegenomen.

Uiterlijk 16 november 2007 zal bekend worden gemaakt welke voorstellen zijn verkozen en deel uitmaken van het onderzoeksprogramma 2008 dat aan het CvB van de Politieacademie ter vaststelling zal worden aangeboden.

4. AANBESTEDINGSPROCEDURE

Als het geactualiseerde onderzoeksprogramma 2008 op voordracht van de PCPW door het CvB is vastgesteld, kan met de aanbesteding van onderzoeksprojecten worden begonnen. Dat zal in principe niet eerder zijn dan 1 januari 2008. De aanbesteding van projecten

zal in hoofdzaak bestaan uit het opstellen en ondertekenen van onderzoekscontracten en het instellen van een begeleidingscommissie die de uitvoering van een onderzoeksproject verder zal bewaken en begeleiden. Meer informatie hierover vindt u op de website.

DEEL III. NADERE INFORMATIE

1. WEBSITE

Het Programma Politie en Wetenschap beschikt over een eigen Website: www.politienwetenschap.nl.

De Call 2007 staat integraal op de site en kan worden gedownload.

Het e-mail adres voor het elektronisch toezenden van onderzoeksvorstellen is: proposal@ppenw.nl.

2. BELANGRIJKE TELEFOONNUMMERS

Nadere informatie over deze Call kan telefonisch worden ingewonnen:

(055) 539 72 15 (directeur van het Programmabureau); of
(055) 539 72 16 (secretariaat).

Ons faxnummer is: (055) 539 72 10.

